

המנוה ג'ון קנדי (שהיה ראש המפלגה הריבית) מעשים נפשעים. כאשר חששו ראשי האגף שמא יתגלה הזיוף, בעיקר בות מאסר פורצי ווטרגייט, מסרו את המיסמך לראש האגף-בייאיי, כדי שישמידו. הלה עשה כן, מבלי לנקוט באמצעים נגד הזיפנים.

● **אותו אגף הכון מיכתב מזויף, על נייר המיכתבים של ה- סנטור אדמונד מאסקן, בו נאמר,**

הנינה לג'ימי הופה, מי שהיה ראש אגודת פועלי התחבורה אדירת-הכוח, שנדון ל- מאסר שמונה שנים בעוון שימוש-לרעה בכספי האגודה, בשיתוף פעולה עם ה- מאפיה. החנינה ניתנה תמורת הבטחה שהברי האגודה, הגדולה ביותר בארצות-הברית, יצביעו בעד ניכסון. גם המעסיק קים בענף התחבורה תבעו את שיחרור הופה, שנעזר בעבר בגאנגסטרים כדי למנוע מחברי אגודתו להעלות תביעות מיקצועיות נגד המעסיקים.

וסקו. רוברט וסקו, יורשו של ברני קורני- פלד בחברת-הרמאות הבינלאומית אי-או-אס (שגרמה הפסדים גדולים גם לאזרחי ישראל). השתלט על החברה ושדד ממנה מאות מיליוני לירות. כאשר כבר נפתחו נגדו הליכים פליליים, נתן וסקו תרומה סודית במומנים בסך 200 אלף דולאר (כימעט מיליון לירות) למטה ניכסון, בני- גוד לחוק. התרומה נמסרה, במיוודדה, שהכילה שטרות-כסף על סכומים קטנים. הוא גם קיבל לעבודה את בן-אחיו של

נשיא כייודח

הנשיא עצמו הוא הנאשם, יושב בראש נשיא בית-המישפט העליון. אחרי שהוחלט להדיח את הנאשם, הוא כפוף לתחליטים מישפטיים רגילים.

לא פעם זובר על הרצון להדיח נשיא בדרך זו, אך רק פעם אחת נעשה ניסיון רציני לעשות זאת. זה היה לפני 105 שנים, כאשר הועמד לדין הסינאט נשיא ארצות-הברית דאז, אנדרו ג'ונסון, סגנו של לינקולן, שעלה לכס-הנשיא עם הירצח, "איב הישר". האישום היחידי נגד ג'ונסון היה שהפר את "חוק בעלי המישרה", בפטרו את שרי-המילחמה שהיה שנוא עליו. המישפט היה כולו פוליטי, וג'ונסון ניצל רק מפני שהיה חסר קול אחד לרוב של שני שלי- שים נגדו.

אם יודח הנשיא, יבוא במקומו סגן-הנשיא. במשך קרוב למאתיים שנות קיום ארצות-הברית, התנהלו בפני הסינאט רק 11 מישפטי-הדיח נגד בעלי-מישרות רמות, ובכלל זה שופט בית-המישפט העליון. רק בשלושה מיקרים הוש- גה הרשעה.

הדרך היחידה להדיח נשיא אמריקאי מכחונתו היא על-ימי נוהל הקרוי "IMPEACHMENT" — מילה שמקורה הלטיני פירושו "לתת רגל בסד".

נוהל זה הובא מבריטניה. שם מאפשר החוק לבית-הנבחרים לתבוע אדם לדין בפני בית-הלורדים, ובית-הלורדים כולו משמש אז כבית-מישפט לכל דבר. פסק-הדין ניתן על-ידי בית-הלורדים ברוב של שני שלישים.

בבריטניה הופעלה שיטה זו, בדרך כלל, נגד לורדים או אנשי-צמרת אחרים. בפעם האחרונה השתמשו בה בשנת 1806 נגד לורד מלוויל. לפי חוקי ארצות-הברית, ניתן להדיח בצורה זו נשיא, סגן-נשיא, שופטים ופקידי-מימשל אז רחיים אחרים. הנוהל דומה למקור הבריטי. ההחלטה לתבוע לדין צריכה להתקבל בבית-הנבחרים (הבית התחתון של הקונגרס). נתקב- לה ההחלטה, מובא האיש לדין בפני הסינאט, וזה יחרוץ את דינו ברוב של שני שלישים, כשכל סנטור מכריז, לפי התור, "אשם" או "לא אשם". בראש המישפט יושב נשיא הסינאט, אך כ-

כי הפנטורים הנרי ג'קסון ויוכרט האמפרי הם פוטימיין. מאסקן, ג'אקסון והאמפרי היו המתחרים העיקריים על תפקיד המועמד ה- דמוקרטי לנשיאות, וניכסון חשש בעיקר מפני מאסקן הפופולרי.

ראשי המאפיה בלאס-אנג'לס הרימו תרומה גדולה לקרן-הבחתי-רות של ניכסון תמורת שיחרור הופה.

המחלקה לחבלה וזיוף

מטה הבחירות היה קיים אגף ל- זיוף וללוחמה הפסיכולוגית. מן הסוג הקיים, לטענת האמריקאים, בשרותיה- ביון הסובייטיים: אגף זה זייף מיסמך המייחס לנשיא

ניכסון, דונאלד ניכסון, שהוא צעיר בעיי- תי, "כדי לעשות טובה למישפחת ניכסון". כן נוצר קשר ישיר בין הנשיא ובין אדם שהוא חשוד כרמאי בינלאומי. אחרי שכבר נודע החשד נגד וסקו, טילמן שרי-המישפטים וראש מטה-הבחירות של ניכסון, ג'ון מוטשל, לשגרירות ארצות-הברית בבירוק, ותבע ממנה לני- זור לווסקו להשתלט על בנק לבני- ני חשוב. (השגריר סירב באומקי- לב).

● סילוק השלושה מן הבמה פתח את הדרך בפני ג'ורג' מקיגארן הכושל, שניכסון היה מעוניין שיהיה יריבו. הוא היה בטוח שהדיעות החדשניות של מקי- גארן יבהילו את מרבית הבוחרים. ויד- חפזו אותם לזרועות ניכסון השמרני.

● כבר קודם לכן נתגלה כי אותו אגף זייף מיכתב למערכת עיתון, שבו הואשם מאסקן כבעל דיעות גזעניות נגד מיעוטים לאומיים. פירסום המיכתב גרם לכישלון מאסקן בבחירות המוקדמות ה- ראשונות, ובעיקבותיו פרץ מאסקן בבכי לפני בניין העיתון. בכך נסתיימו סיכווי- להיבחר.

● אותו אגף זייף מודעות שונות, שהתימרו להיות גילויי-דעת ספונטאניים של בוחרים. כל זה בניגוד לחוק האמרי- קאי שלפיו חייבת מודעת-בחירות לכלול את שם הגוף שייסד ומימן אותה.

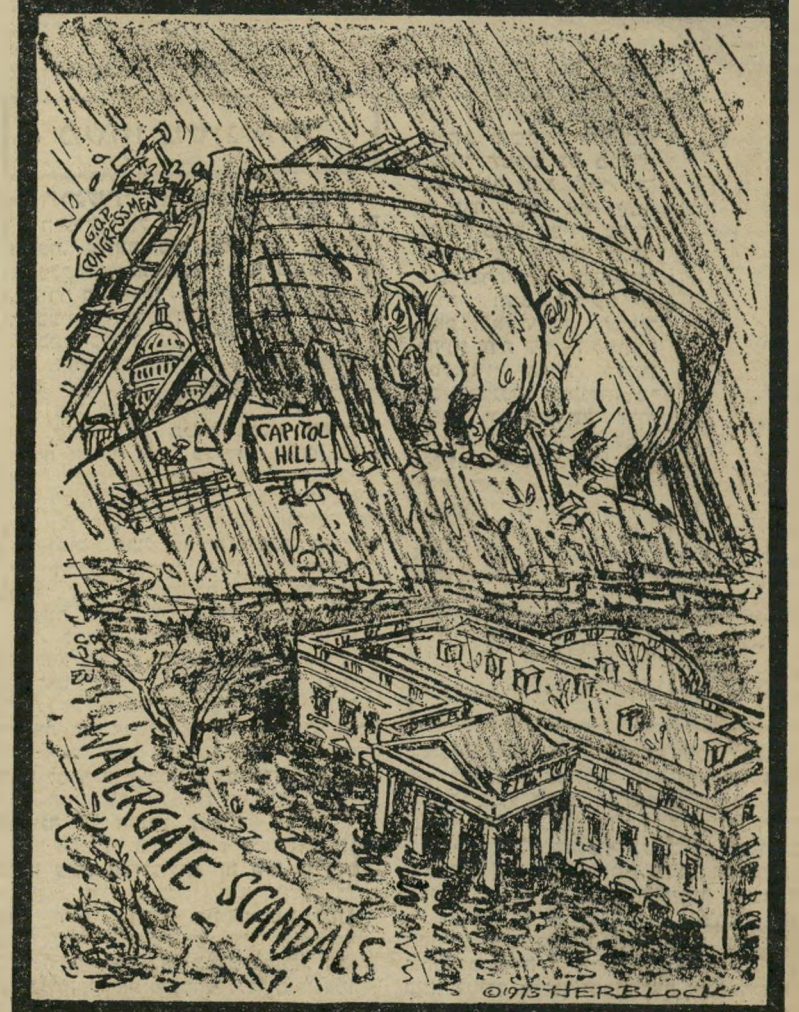
● האגף סידק זייף סקרים של דעת-הקהל, כדי להשפיע על ה- המון.

● כדי לתאר את יריביו כסוכני- אויב, מרגלים ופסיכופאטים. אירגן ניכסון מישפטר-ראווה נגד איש-המצפון דניאל אלסברג, שפירסם את "מיסמכי-הפנטא- ג'ון" (שהוכיחו כי הנשיא גרר את העם האמריקאי למלחמה בוואט-נאם על סמך מידע כוזב, שקרים והונאה). סוכני מטה- הבחירות שלו פרצו למשרד הפסיכיאטר של אלסברג, כדי לשים יד על התיק שה- כיל את מימצאי בדיקתו, כנראה מתוך תיקווה להוכיח שהאיש הוא מטורף.

● ניכסון עצמו עשה ניסיון חסרת-תקדים לשחד את השופט של אלסברג. השופט הוזמן לבית הדין והוצעה לו כהונת ראש האגף-בני- אוי. היה ברור שכתמורה היה עליו להרשיע את אלסברג בכגידה זכי- ריגול.

הנשיא - שותף לפשע

● א פחות חמורה מן הפשעים ה- אלה עצמם היתה הפעולה השיטתית והמושכת לחפות עליהם ולטשטש אותם על-ידי זיוף מיסמכים, המצאת סיפורי- חיסוי כוזבים וקשירת-קשרים לביצוע עב- ירות רבות נגד מוסדות החקירה והמישפט: ● **לנאשמי ווטרגייט שודמו**

● **סכומים גדולים, והוכתחה להם חנינה אישית מטעם הנשיא, אם ימסרו עדות-שקר או יעלימו עובי- דות מכריעות.**

● הוכח שחלק ניכר מנאמניו המקור- רבים של ניכסון עסק ביוזום הפשעים עצמם, בתכנונם, במימונם ובגיוס מבצעי- הם. לא יתכן שעשו זאת בלא ידיעת עוז- ריו האישיים הקרובים ביותר של הנשיא.

● הוכח שעוזרו הקרוב ביותר של ניכסון ידע על הפריצה למשרד הפסי- כיאטר של אלסברג והכיר את זהות הפור- צים — לפני שאותם פורצים עצמם נשלחו למשימת-הביש של הפריצה לוטרגייט.

● כל עוזריו האישיים של הנשיא היו שותפים לפשעים ולעבירות שהיו קשורים בחיפוי. כאשר אנשים תמימים רצו למסור להם מידע על המעשים, בבקשה שהעניין יובא לידיעת הנשיא, סירבו לקבלו — וזאת, בלי ספק, מפני שכבר ידעו את הפרטים.

● לא ייתכן שכה זה קרה כי בית הדין, בשכנות מיידית ל- נשיא, בהשתתפות האנשים שראו את הנשיא ככל שעות היום — והוא עצמו לא ידע על כך, וזאת הנחה את הפעולה.

● השבוע ביטל הנשיא, תחת לחץ דעת-הקהל, את האיסור שהטיל על כל פקדי המימשל, בעבר ובהווה, למסור עדות על מעשים אלה. אולם הוא שמר על האיסור לדווח על שיחות עם הנשיא עצמו, או על שיחות שבהן הוכרז הנשיא.

● בגלל אותו לחץ, נאלץ ניכסון לפטר את כל עוזריו הקרובים. ברור כי במבול האשמות ההדדיות הצפויות, כש- כל אחד מהם ירצה להציל את עצמו מאי- שום פלילי ומהרשעה, יתגלו הרבה פר- טים נוספים — ואולי חמורים עוד הרבה יותר.

● עד הרגע האחרון סירב ה- נשיא להשמיט מדיני את המרות הממשלתית על מוסדות החקירה והתביעה הכללית. נוצר זנשאר מצב שבו הנאשמים העיקריים (הנשיא, עוזרו, שרי-המישפטים ועוזריהם) מנהלים את החקירה נגד עצמם או נגד חבריהם-מאתי

קאריקטורה נוספת של אותו צייר. השיטפון הפך למבול. הבית הלבן נראה טובע. על הגיבעה ממול — בה שוכן הקונגרס — מכינים הסנטי- רים הרפובליקאיים תיבת-נוח. שני פילים, סמל המפלגה הרפובליקאית — מחכים בתור.

השבוע